

пѣшка, че нѣкой хѣрка, плаче, нарува, трепере. *К. III. 60.* **Наруване** с. с. о ревѣ быка: Хорската шумотевица и говоръ одавна вече утихнале, и само шарко съ своето кучешко лаѣне или селскиятъ быкъ съ своето наруване развалитъ тая мъртва тишина. *К. III. 157.*

Наружамъ (*Мик.*) *м. св.* **Наружвамъ** *м. дл.* нарижу, нарияю: И си стана кутаръ Стоинъ, **ѿ** промена, **ѿ** наружи Со си негоо машко дете. *М. 137.* Мало помалечко цара наружусть (игла). *ѿб. р. 531.* **Наружамъ се Наружвамъ се** нарижусъ, нарияюсь: Ми станала руса Стана На утрина на Велигденъ, Се промена, сѣ наружи, Да ми о'итъ рано въ цѣрковъ. *ѿб. 5.* И ми дойде дена Великдена, Станалъ Марко на веля сѣбота, Сѣ променвитъ, лепо сѣ наружвитъ. *ѿб. 102.* И ѣ виде кутра желька Промената, наружена. *ѿб. 27.*

Нарупкамъ *м. св.*—**огънь**, разведу огонь: Хора, сѣднали около нарупканъ огънь. *Л. Д. 1872 р. 104.*

Наручамъ са *м. св.* наобѣдаюсъ: „Кога така, моя мила сна'о, Лепо си сѣ сега наручафме, Ясъ ке легна на диванъ да спѣа“. *М. 182.* Си седна'е и сѣ наруча'е. *ѿб. 191.* Лисица-та си ручила, а онъ ѣ те тропалъ, тропалъ по тенсия-та и се не наручалъ. *Ч. 257.*

Нарушѣ *м. св.* **Нарушавамъ** *м. дл.* нарушаю: И его, сѣдатъ пакъ тия два старца и тѣхниятъ приятелски разговоръ нарушава само баба Либеница. *К. II, 54.*

Нарушкамъ *м. св.*—**огънь**, разведу огонь: Ние нарушвахме бѣевъ огънь. *Пирдонъ.*

Наръ с. м. гранатовое дерево и его плодъ. **Нарове** *мн. ч.* Смоковницитъ, маслинитъ, нароветъ и сичкитъ други дървета покрываха поляната и образуваха отъ себе си една голѣма градина. *Т. 5.* Пятищата сѣ обсадены отъ лавры, нарове и пр. *Т. 137.*

Нарѣсѣ *м. св.* вспрысну, опрысну; *посылю*: Нарѣсѣ стѣята съ гюлова вода.—Четвърто ястѣе е обварено отъ пуйки мясо—кълкы съ чернь пиперь посолено и съ малко миродѣлъ зелѣнъ наръсено. *Ч. 76.* Ако прецѣдиме нѣкакви меризми презъ вѣглища или ако наръсиме съ ситни вѣглища развалено мѣсо, то и меризмите и мѣсото ще да изгубатъ своите досегашни свойства. *З. 185.*

Нарѣквици с. ж. *множ.* поручи: Облечите златните одежди—Нарѣцете златни наръквици, Та земите книги вангелии. *М. 55.* На рѣцето наръквици златни. *ѿб. 143.*

Нарѣчамъ *м. св.* **Нарѣч(у)вамъ** *м. дл.* 1) прикажу, приказваю; наказу, наказываю: Ясъ ти сѣ молямъ и ти наръчвамъ, Да не излегвишъ денъ безъ убрусъ,—, ноке безъ свѣща. *М. 16.* Нарѣчай ѣ